

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว คือ มีระดับความยากอยู่ระหว่าง 20% - 84% อำนาจจำแนกระหว่าง .20 - .48 และมีความเที่ยง .84 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนและหลังเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย กับกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตัวอย่างประชากรทั้งหมดมี 30 คูมีความเท่ากันเป็นคู่ ๆ โดยถือเกณฑ์เพศ อายุและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในภาคต้นปีการศึกษา 2521 เป็นสำคัญ ได้ชาย 2 คูและหญิง 28 คู ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของการสอบก่อนและหลังการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มีขนิมเลขคณิตของคะแนนก่อนเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของกลุ่มทดลองเป็น 20.30 และของคะแนนหลังเรียนเป็น 31.80 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข.) หรืออาจกล่าวได้ว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย สูงกว่าก่อนเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ทำให้นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าเดิม
2. มีขนิมเลขคณิตของคะแนนก่อนเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ของกลุ่มควบคุมเป็น 18.53 และของคะแนนหลังเรียนเป็น 33.40 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข.) หรืออาจกล่าวได้ว่ากลุ่มควบคุม

ไคคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย สูงกว่าก่อนเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ด้วยกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางทำให้นักศึกษาไคคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าเดิม

3. การเปรียบเทียบผลการสอบครั้งหลังค่านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังนี้ ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสอบครั้งหลังค่านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นสัมฤทธิ์ผลค่านการเรียนของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางให้ผลไม่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข.)

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่นี้ต่อการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 นำหนักความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยกระบวนการ
กลุ่มสัมพันธ์

ลำดับที่	การเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ฝึก คุณสมบัติต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	3.57	0.494	มาก
2	ฝึกใหญ่เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.37	0.410	มาก
3	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง	3.27	0.538	มาก
4	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3.40	0.488	มาก
5	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นตาม วิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย	3.50	0.500	มาก
6	ฝึกใหญ่เรียนเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	2.94	0.466	มาก
7	ฝึกใหญ่เรียนเห็นความสำคัญของการให้ความ ร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.54	0.498	มาก
8	ช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับ ผู้เรียน	2.77	0.737	มาก
9	ช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม	3.33	0.538	มาก
10	ฝึกใหญ่เรียนใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล	3.60	0.488	มากที่สุด
11	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.43	0.566	มาก
12	ฝึกใหญ่เรียนได้แสดงความคิดเห็น	3.43	0.494	มาก
13	ฝึกใหญ่เรียนรู้จักการตัดสินใจ	3.30	0.544	มาก
14	ช่วยใหญ่เรียนสามารถวิเคราะห์พฤติกรรม ของตนเองและผู้อื่น	3.43	0.494	มาก
15	ช่วยใหญ่เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อ การดำรงชีวิตประจำวัน	3.37	0.565	มาก

จากตารางจะเห็นว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จะฝึกคุณสมบัติต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี คือ ความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแก้ปัญหาด้วยตนเอง การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การทำงานร่วมกับผู้อื่นตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย การรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การตัดสินใจ การวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและกล้าแสดงความคิดเห็น ตลอดจนฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะคุณสมบัติที่ผู้เรียนจะได้ฝึกมากที่สุดคือ การรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล

ผลจากการให้นักศึกษากลุ่มทดลองเขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ สรุปได้ดังนี้

1. ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพเพราะผู้เรียนได้รับความรู้มากขึ้น
2. การทดสอบเมื่อจบบทเรียนทำให้เข้าใจและมีความแม่นยำในบทเรียน
3. บรรยากาศการเรียนสนุกสนาน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น ไม่ง่วงนอนหรือเบื่อหน่าย เพราะมีเกมส์แทรก
4. ผู้เรียนได้รวมกิจกรรมอย่างทั่วถึง
5. รู้จักคิดเป็นและทำเป็นซึ่งตรงกับการสอนแผนใหม่ที่มีให้ผู้เรียนรู้จักใช้ความคิด
6. กิจกรรมที่จัดมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การฟัง การพูด และเกี่ยวข้องกับเนื้อหา
7. เกิดความสามัคคีและความรักใคร่ในหมู่คณะ กระตือรือร้นที่จะทำงานที่ใดที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะการทำงานกลุ่มทุกคนได้ร่วมกันออกความคิด งานก็เสร็จเร็วขึ้นและดีกว่าการคิดหรือทำเพียงคนเดียว
8. รู้จักรับผิดชอบและรู้หน้าที่ของตนมากขึ้น

9. ใ้ค้ยี้กั้ท้กั้ขั้ะท้าง ๑ อยั้างม้าก
10. รุ้จ้กั้การ ใ้บ้ญั้นำ ใ้ละ ใ้ค้ตาม ใ้ที่ ใ้ค้
11. รุ้ชั้้น ใ้ตอน ใ้ในการ ใ้ท้าง ใ้งาน ใ้กลุ่ม
12. ใ้เพื่อบั้าง ใ้คน ใ้ที่ ใ้ไม ใ้ค้อย ใ้พ้ค ใ้มี ใ้โอกาส ใ้ใ้ค้พ้ค ใ้และ ใ้แ้ด้ค้ง ใ้ออก
13. รุ้จ้กั้กั้น ใ้ค้ว้า ใ้หา ใ้ค้ว้า ใ้ม้ ใ้เพราะ ใ้ครุ้ใ้ค้ ใ้สอน ใ้จะ ใ้ไม ใ้นำ ใ้ค้ว้า ใ้ม้ ใ้มา ใ้บอก ใ้โดย ใ้ตรง
ใ้ซึ่ง ใ้ติด ใ้กับ ใ้การ ใ้สอน ใ้หลาย ใ้วิชา
14. กั้ล ใ้แ้ด้ค้ง ใ้ค้ว้า ใ้ค้คิด ใ้เห็น ใ้อยั้าง ใ้เสรี ใ้โดย ใ้ใ้ศ ใ้เหตุผล ใ้ใ้บ้หลัก
15. การ ใ้ท้าง ใ้งาน ใ้รวม ใ้กับ ใ้ใ้ค้ ใ้อื่น ใ้ท้่า ใ้ให้ ใ้ใ้ค้ ใ้สัง ใ้เกต ใ้พฤติกรรม ใ้ของ ใ้ตนเอง ใ้และ ใ้ใ้ค้ ใ้อื่น
ใ้รวม ใ้ทั้ง ใ้ใ้ค้ ใ้แ้ก้ ใ้ใ้ขอ ใ้บ ใ้พร ใ้อง ใ้ของ ใ้ตนเอง ใ้คว ใ้วย
16. นอ ใ้จาก ใ้จะ ใ้ใ้ค้ ใ้สัง ใ้เกต ใ้พฤติกรรม ใ้ของ ใ้เพื่อบั้ ใ้ใน ใ้ห้อง ใ้เรี ใ้ยน ใ้แล้ว ใ้ยัง ใ้รุ้จ้กั้ ใ้สัง ใ้เกต
ใ้พฤติกรรม ใ้ของ ใ้บุ ใ้ค ใ้ค ใ้ล ใ้ท้่า ใ้ ใ้ไป ใ้คว ใ้วย

นอ ใ้จาก ใ้ข้อ ใ้ค้ ใ้ของ ใ้การ ใ้เรี ใ้ยน ใ้คว ใ้ย ใ้กระ ใ้บ ใ้ว ใ้น ใ้การ ใ้ก ใ้ล ใ้ม ใ้สั ใ้ม ใ้พ้ ใ้น ใ้ธ ใ้แล้ว ใ้นัก ใ้ค้ ใ้กั้ ใ้บ ใ้ยัง ใ้แ้ด้ค้ง
ใ้ค้ว้า ใ้ค้คิด ใ้เห็น ใ้ว้า ใ้การ ใ้เรี ใ้ยน ใ้คว ใ้ย ใ้กระ ใ้บ ใ้ว ใ้น ใ้การ ใ้ก ใ้ล ใ้ม ใ้สั ใ้ม ใ้พ้ ใ้น ใ้ธ ใ้มี ใ้ข้ ใ้จ้ ใ้กั้ ใ้ค้ ใ้บ ใ้าง ใ้ประ ใ้การ ใ้ค้ ใ้คือ

1. การ ใ้เรี ใ้ยน ใ้คว ใ้ย ใ้กระ ใ้บ ใ้ว ใ้น ใ้การ ใ้ก ใ้ล ใ้ม ใ้สั ใ้ม ใ้พ้ ใ้น ใ้ธ ใ้ต้ ใ้อง ใ้ใ้ ใ้เว ใ้ล ใ้มา ใ้มาก ใ้ซึ่ง ใ้ถ ใ้า ใ้สอน ใ้หลาย ใ้๑
ใ้เรี ใ้อง ใ้จะ ใ้ท้่า ใ้ให้ ใ้เรี ใ้ยน ใ้ไม ใ้ท้่า ใ้ตาม ใ้เนื่ ใ้อ ใ้ท ใ้า
2. ถ ใ้า ใ้บุ ใ้ค ใ้ค ใ้ใน ใ้กลุ่ม ใ้ชา ใ้ค ใ้ว้ ใ้ความ ใ้กระ ใ้ต้อ ใ้ร ใ้อ ใ้ร ใ้น ใ้ไม ใ้ใ้ห้ ใ้ค้ว้า ใ้รวม ใ้ม้ ใ้ือ ใ้จะ ใ้ท้่า ใ้ให้ ใ้การ
ใ้เรี ใ้ยน ใ้ไม ใ้ประ ใ้ส ใ้บ ใ้ผล ใ้ส ใ้่า ใ้เรี ใ้จ
3. การ ใ้แบ ใ้ง ใ้กลุ่ม ใ้ถ ใ้า ใ้กลุ่ม ใ้ใ้ ใ้ห้ ใ้ย ใ้เกิ ใ้น ใ้ไป ใ้และ ใ้ไม ใ้มี ใ้ใ้ค้ ใ้ประ ใ้ส ใ้บ ใ้งาน ใ้กาย ใ้ใน ใ้กลุ่ม ใ้ก็ ใ้อาจ
ใ้จะ ใ้ท้่า ใ้ให้ ใ้การ ใ้เรี ใ้ยน ใ้ไม ใ้ประ ใ้ส ใ้บ ใ้ผล ใ้ส ใ้่า ใ้เรี ใ้จ ใ้ใ้ค ใ้เช ใ้น ใ้กั้